

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de reprezentantul SRL „Roma”, Ciobanu Daniela, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Postovanu Dumitru Xxxxx, *născut la xxxxxx,*
originar din xxxxxx și domiciliat în xxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.06.2014 – 11.03.2016;

Instanța de apel: 12.04.2016 – 05.12.2016;

Instanța de recurs: 16.02.2017 – 29.03.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 11 martie 2016, procesul penal de învinuire a lui Postovanu D. în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (5) Cod penal, a fost încetat în baza art. 391 alin. (1) pct. (4) Cod de procedură penală, din motiv că există o hotărâre definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași fapta infracțională.

2. De către organul de urmărire penală, Postovanu D. a fost învinuit de faptul că fiind director la SA „Boris Glavan” din s. Țarigrad și având scopul delapidării averii străine încredințate în administrarea sa, în perioada 17 septembrie 2008 – 10 decembrie 2008, folosind situația de serviciu în scop personal, a însușit ilegal și fără consimțământ 1 100 tone grâu, primit la păstrare în depozitele SA „Boris Glavan” în

baza contractului de depozit nr. 80/08 încheiat la 17.09.2008 cu SRL „Roma”, iar prin aceste acțiuni a cauzat părții vătămate SRL „Roma” posesor al acestei cantități de grâu, un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în valoare totală de 2 200 000 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, organul de urmărire penală a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (5) Cod penal, *delapidarea averii străine, însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către procuror și reprezentantul părții vătămate SRL „Roma”, Ciobanu D.

3.1. Procurorul a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Postovanu D. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (5) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip închis. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată să fie admisă integral, dispunându-se încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în sumă de 2 200 000 lei.

Procurorul, a mai solicitat respingerea plângerii depuse de avocatul Amihalachioaie G. în interesele învinuitului Postovanu D. din data de 20.06.2014 privind declararea nulității ordonanței procurorului, adjunct al procurorului raionului Strășeni din 22.04.2014, prin care s-a dispus anularea ordonanței din 02.05.2013 privind încetarea urmăririi penale în privința lui Postovanu D., ca fiind nefondată.

Apelantul în susținerea solicitărilor înaintate a indicat că sentința primei instanțe o consideră ca fiind nelegitimă și pasibilă anulării.

În continuare, acuzatorul de stat a menționat că prima instanță nu a luat în considerație, probele acumulate de către organul urmăririi penale, care au fost examinate și cercetate în instanța de judecată, iar ca rezultat au fost apreciate eronat.

Astfel, a considerat că vina inculpatului în comiterea faptei incriminate a fost dovedită integral atât prin declarațiile reprezentantului SRL „Roma”, Gubceac D., a martorilor interogați, cât și prin probele materiale anexate la cauza penală.

A mai indicat că, concluzia primei instanței este eronată, deoarece în cazul dat există o hotărâre judecătorească civilă irevocabilă privind încasarea datoriei pentru aceeași faptă, adoptată la 13.07.2010, în baza acțiunii civile depuse de partea vătămată după declanșarea procesului penal, însă acest fapt nu absolvă vinovatul de răspundere penală, or, conform prevederilor alin. (1) art. 219 Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau după caz, le-a fost adusă

daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (*acțiunea sau inacțiunea*) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Partea vătămată întru asigurarea restituirii în termen a prejudiciului material cauzat de inculpat a avut dreptul să se adreseze cu cerere de chemare în judecată în ordinea procedurii civile privind încasarea prejudiciului material.

Cu referire la faptul motivării hotărârii cu trimitere la prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr.26 din 23.11.2010, asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.63 alin.(6) din Codul de procedură penală, Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015 privind excepția de neconstituționalitate a art. 287 alin. (1) din Codul de procedură penală, precum și Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, alte tratate internaționale, acuzatorul de stat a invocat, că instanța de judecată nu a luat în considerație prevederile art. 26 alin. (7) al Legii nr. 317 din 13.12.1994 „cu privire la Curtea Constituțională” care stipulează, că Hotărârile Curții Constituționale produc efecte numai pentru viitor.

Prin urmare, procurorul a indicat că drept temei pentru cererea de apel este faptul interpretării incorecte de către prima instanță a legii și aprecierii eronate a probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată, care a dus la adoptarea unei hotărâri de încetare a procesului penal în cazul dat.

3.2. Reprezentantul părții vătămate, SRL „Roma”, Ciobanu D. a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Postovanu D. să fie recunoscut vinovat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea unei măsuri de pedeapsă în limitele prevăzute la sancțiunea normei incriminate și încasarea prejudiciului material în sumă de 2 200 000 lei.

Reprezentantul părții vătămate în susținerea apelului, a invocat că prima instanță neobiectiv a apreciat declarațiile martorilor audiați pe caz.

De asemenea, apelantul, reprezentantul SRL „Roma” a indicat că, prima instanță eronat a considerat că este o hotărâre irevocabilă în privința lui Postovanu D., care îl absolvă de răspundere penală, însă din materialele cauzei și declarațiile martorului Țurcanu A. se confirmă viceversa, adică, că există o hotărâre irevocabilă, însă nu este în privința inculpatului, dar a persoanei juridice care este în incapacitatea de plată. Astfel, unica șansă de recuperare a prejudiciului este admiterea acțiunii civile înaintată în cauza penală.

Reprezentantul părții vătămate a mai indicat că Hotărârea Curții Constituționale nu poate fi aplicată și că prima instanță și-a depășit atribuțiile la constatarea ilegalității reluării urmăririi penale dispusă prin ordonanța procurorului din 22.04.2014.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2016 apelul declarat a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Analizând în cumul toate probele acumulate pe cauza penală, instanța de apel a considerat că prima instanță a dat o apreciere corectă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității fiecărei probe, a adoptat o sentință întemeiată, motivată, legală și a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, prin urmare fiind în conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, soluția de încetare a procesului penal în privința lui Postovanu D., învinuit în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, pe motivul că există o hotărâre definitivă asupra aceleiași persoane și pentru aceeași faptă.

Cu referire la cele expuse supra, raportate la materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat, că potrivit hotărârii judecătorești Economice de Circumscripție din 13.07.2010 acțiunea înaintată de SRL „Roma” către SA „Boris Galvan” (*în proces de insolvabilitate*) privind încasarea sumei de 3000864,92 lei, a fost admisă parțial, fiind încasat în beneficiul lui SRL „Roma” suma de 2 249 582,00 lei cu titlu de datorie, suma de 324 263,00 lei, cu titlul de dobândă pentru utilizarea împrumutului și suma de 77 215,35 lei, cu titlul de cheltuieli pentru judecată (f.d.249-250 vol.I, f.d.233-235 vol.II), hotărârea dată a devenit irevocabilă, fiind eliberat titlul executoriu.

În continuare, instanța de apel a indicat că prin ordonanța de punere sub învinuire din 20.12.2010 emisă de procurorul în procuratura Drochia, Robu V. s-a dispus punerea sub învinuire a lui Postovanu D. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(5) Cod penal (f.d. 14 vol.II).

Prin ordonanța procurorul în procuratura Drochia, Robu V. din 29.12.2010, în baza art.52 alin. (1) pct. 1), 255, 275 pct.3) și 286 Cod de procedură penală, s-a dispus încetarea urmăririi penale pe cauza penală nr.2009120246 intentată în baza art. 191 alin.(5) Cod penal, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii, invocându-se că litigiul poartă un caracter civil și în acțiunile directorului SA „Boris Glavan”, Postovanu D. lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii (f.d.50.51 vol. II)

Prin încheierea judecătorului de instrucție din 05.05.2012 a fost declarată nulitatea ordonanței procurorului în procuratura Drochia, Robu V. din 29.12.2010 privind încetarea urmăririi penale pe cauza penală nr.2009120246 și a ordonanței procurorului, adjunct al procurorului r. Drochia, Banaru A. din 19.03.2012 privind respingerea plângerii împotriva acțiunilor de urmărire penală efectuate de procuror, cu trimiterea cauzei spre reluarea urmăririi penale și înlăturarea încălcărilor admise (f.d.54-59 vol. II).

Prin ordonanța din 05.05.2012 a procurorului raionului Drochia, Vrăbii I. a fost reluată urmărirea penală în cauza penală nr.20091200246 (f.d.64 vol.II).

Conform ordonanței Prim - Adjunctului Procurorului General din 18.06.2012, cauza penală nr.2009120246 la data de 28.06.2012 a fost expediată la Procuratura Strășeni pentru organizarea efectuării urmăririi penale în continuare (f.d.60-63 vol. II).

Prin ordonanța procurorului în procuratura Strășeni, Tețcu I. din 02.05.2013 conform art. 52 alin. (1) pct. 1), pct. 22), art. 255, art. 285 alin. (1) și art. 9 Cod de procedură penală, s-a dispus încetarea urmăririi penale pe cauza penală nr.2009120246 pornită în privința lui Postovanu D., cu clasarea prezentei cauze penale din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii (f.d.136-137 vol. III).

Prin ordonanța procurorului adjunct al Procuraturii Strășeni, Buzdugan A. din 22.04.2014, în baza art. 52 alin. (2) pct. 2, art.255, art.287 Cod de procedură penală a fost dispusă anularea ordonanței din 02.05.2013, cu reluarea urmăririi penale în vederea lichidării omisiunilor constatate (f.d.142-143 vol. III).

Prin ordonanța procurorului raionului Strășeni, Rața A. din 02.06.2014 a fost respinsă plângerea avocatului Amihalachioaie G. depusă în interesele lui Postovanu D. privind dezacordul cu ordonanța de reluare a urmăririi penale din 22.04.2014 și recunoscută legală această ordonanța (f.d. 164-166 vol. III).

Contrar exigențelor prevăzute la art. 287 Cod de procedură penală, prin ordonanța din 22.04.2014, drept temei de reluare a urmăririi penale s-a invocat „...că în prezenta cauză penală n-au fost efectuate toate acțiunile de urmărire penală și n-au fost verificate toate circumstanțele cazului, fapt care la moment impune obiectiv reluarea urmăririi penale în vederea efectuării unei urmăririi penale suplimentare ample și obiective” fără a indica concret ce acțiuni de urmărire penală n-au fost îndeplinite.

În acest context, instanța de apel a remarcat faptul că procurorul ierarhic superior a intervenit fără nici un temei legal în ordonanța procurorului inferior aproape peste un an de la adoptarea ei.

Prin urmare, se menționează că pe cauza dată de către procuror la 06.05.2014 a fost audiat suplimentar doar martorul Matcovschi V. (f.d.146-147 vol. III), declarațiile acestuia fiind asemănătoare cu cele depuse anterior la 23.07.2012 (f.d.77 vol. II), și terminată urmărirea penală cu întocmirea rechizitoriului, fapt ce contravine prevederilor art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, în care este stipulat, *că în cazurile în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente a afectat hotărârea respectivă. În cazul descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală poate fi reluată nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei sau scoatere a persoanei de sub urmărire.*

În atare circumstanțe, instanța de apel a constatat comiterea de către organul de urmărire penală a unor erori de drept procedural, care flagrant afectează drepturile procesuale ale lui Postovanu D. garantate de lege, și anume, dreptul de a nu fi urmărit

repetat pentru una și aceeași faptă, din care motiv a considerat ordonanța din 22.04.2014 ca fiind ilegală, și lipsită de motiv atât de fapt, cât și de drept.

Astfel, au fost încălcate flagrant prevederile art. 4 Protocolul adițional nr.7 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, precum și pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care prevăd, că nici o persoană nu poate fi urmărită sau pedepsită penal de jurisdicția aceluiași stat pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurilor penale ale aceluiași stat.

Principiul fundamental „*non bis in idem*”, dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă impune în linii mari autorităților publice competente nu numai interdicția de a judeca repetat persoana, dar și interdicția de a nu fi urmărit de mai multe ori pentru aceeași faptă, principiu ce se aplică și în cazul când persoana a fost supusă unei urmăriri penale ce nu a condus la condamnare.

În circumstanțele descrise, instanța de apel a considerat că acțiunile procedurale efectuate de organul de urmărire penală după emiterea ordonanței de clasare a procesului penal în cauza penală intentată în privința lui Postovanu D. în baza art.191 alin. (5) Cod penal sânt defectuoase și contrare nu numai art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, dar și prevederilor art. 22 alin.(2) Cod de procedură penală - „*scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale împiedică punerea repetată sub învinuire a aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor, când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea respectivă.*”

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, reprezentantul părții vătămate SRL „Roma”, Ciobanu D. a atacat-o cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia, cu remiterea la rejudecare a cauzei penale în aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurenta invocă că instanța de apel a adoptat o decizie lipsită de obiectivitate, întemeiată exclusiv pe declarațiile inculpatului Postovanu D., pe motivele expuse în sentința primei instanțe și pe faptul că există la caz o hotărârea de clasare a cauzei penale, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, însă nu a tras atenția la ordonanța din 02.06.2014 cu privire la reluarea urmăririi penale în vederea lichidării omisiunilor constatate în faza urmăririi penale, care în rezultat sau soldat cu întocmirea rechizitoriului și remiterea cauzei în judecată.

Recurenta, consideră eronată opinia instanței de apel, precum că ordonanța din 02.06.2014 este una ilegală, deoarece probele cauzei penale dovedesc consumarea și săvârșirea infracțiunii de către Postovanu D..

Totodată, menționează că instanța de apel a făcut referire la Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015 privind excepția de neconstituționalitate a art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, iar în cazul dat consideră că această hotărâre a

înaltei curți nu poate fi aplicată, deoarece cauza a fost remisă în adresa instanței cu mult timp până la pronunțarea ei, iar aplicarea acestei hotărâri are efect numai pentru viitor.

În drept, recurenta își întemeiază recursul pe temeiul prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. Procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție a depus referință asupra recursului declarat, menționând că consideră argumentele invocate ca fiind neîntemeiate, prin urmare solicită declararea acestuia inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Lecturând conținutul recursului declarat, instanța de recurs constată că recurenta își întemeiază argumentele pe eroarea de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta nu este expus clar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Așadar, se menționează că criticile recurenteii invocate în cererea de recurs sunt bazate pe faptul că prima instanță greșit a adoptat o hotărâre de încetare a procesului penal de învinuire a lui Postovanu D. în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (5) Cod penal, și tot greșit instanța de apel a menținut sentința dată.

Tot aici se indică, că recurenta a invocat și faptul că totalitatea probelor administrate la cauza penală dată dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și prezența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii în faptele comise de către inculpat.

În ordinea celor punctate, raportând alegațiile recurenteii la cele reținute în decizia contestată, instanța de recurs menționează că instanța de apel a examinat cauza în mod obiectiv și corect, respectând prevederile procesual penale, care a avut drept rezultat adoptarea unei decizii legale, motivate și întemeiate, respectiv eroarea invocată de către recurent nu a fost confirmată de către instanța de recurs.

În continuare, instanța de recurs reține ca fiind întemeiate aprecierile instanței de apel cu privire la faptul că prima instanță a examinat cauza obiectiv și multilateral, constatând corect că în speța dată de către organul de urmărire penală au fost încălcate prevederile procesual-penale, ceea ce a condiționat la adoptarea unei sentințe de încetare a procesului penal, în baza art. 391 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, din motiv că există o hotărâre definitivă asupra aceleași persoane pentru aceeași faptă.

Astfel, sub acest aspect, instanța de recurs indică că instanța de apel s-a expus detaliat și motivat asupra faptului că procurorul în cadrul urmăririi penale nu a ținut cont de prevederile art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, ceea ce contravine cu alegațiile invocate de către recurent.

În acest context, se indică că, instanța de apel în descriptivul deciziei corect a constatat că: *„Prin ordonanța procurorului în Procuratura Strășeni, Tețcu I. din 02.05.2013 în baza art. 52 alin. (1) pct. 1), pct.22), 255, 285 alin. (1) și 9 Cod de procedură penală, s-a dispus încetarea urmăririi penale pe cauza penală de învinuire a lui Postovanu D. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, cu clasarea cauzei date, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. (Vol. III, f.d. 136-137).*

Potrivit ordonanței procurorului adjunct al Procuraturii Strășeni, Buzdugan A. din 22.04.2014 în baza art. 52 alin. (2) pct. 2), art. 255 și art. 287 Cod de procedură penală a fost dispusă anularea ordonanței din 02.05.2013, cu reluarea urmăririi penale în vederea lichidării omisiunilor constatate. (Vol. III, f.d. 142-143).

Prin ordonanța procurorului raionului Strășeni, Rața A. din 02.06.2014 a fost respinsă plângerea avocatului Amihalachioaie G. depusă în interesele lui Postovanu D. privind dezacordul cu ordonanța de reluare a urmăririi penale din 22.04.2014 și recunoașterea ca fiind ilegală această ordonanță (Vol. III, f.d. 164-166).”

Totodată, Colegiul penal menționează că, instanța de apel corect a remarcat că contrar exigențelor prevăzute de art. 287 Cod de procedură penală, prin ordonanța din 22.04.2012, drept temei de reluare s-a invocat că: *„... că în prezenta cauză penală n-au fost efectuate toate acțiunile de urmărire penală și n-au fost verificate toate circumstanțele cazului, fapt care la moment impune obiectiv reluarea urmăririi penale în vederea efectuării unei urmăriri penale suplimentare ample și obiective”*, fără a indica concret care temei din cele prevăzute la art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, este incident cauzei date.

În urma celor enunțate supra, instanța de recurs acceptă și consideră întemeiate aprecierile instanței de apel, care a indicat că fără a respecta prevederile art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, prin ordonanța procurorului din 22.04.2014 s-a dispus reluarea urmăririi penale, iar în motivarea acesteia procurorul a indicat doar fraze de ordin general.

Tot aici, instanța de apel corect a reținut faptul că de la 22.04.2014 până la 02.06.2014 (finisarea urmăririi penale) de către procurorul Golban V. a fost interogată suplimentar unicul martor Matcovschi V., director al SRL „Roma” declarațiile acestuia fiind asemănătoare cu cele depuse anterior la 23.07.2012 (Vol. II, f.d. 77), fără a fi constatate de către organul de urmărire penală careva circumstanțe noi sau vicii fundamentale, ce ar permite la caz aplicarea prevederilor art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală.

Astfel, în speța dată, s-a constatat că acțiunile procedurale efectuate de către organul de urmărire penală după emiterea ordonanței de clasare a procesului penal în cauza penală de învinuire a lui Postovanu D. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, sânt defectuoase și contrare nu numai prevederilor art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, dar și prevederilor art. 22 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale împiedică punerea repetată sub învinuire a aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor, când fapte noi sau recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea respectivă.

În rezultatul celor menționate, instanța de recurs remarcă că ordonanța procurorului de reluare a procesului penal din 22.04.2014 a fost adoptată cu încălcarea prevederilor stipulate la art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, din care motiv această ordonanță este lovită de nulitate absolută, și nu produce nici un efect juridic.

În cazul dat, rămâne în vigoare, ca fiind legală și întemeiată, doar ordonanța procurorului din 02.05.2013, potrivit căreia s-a dispus încetarea urmăririi penale pe cauza penală de învinuire a lui Postovanu D. de săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 191 alin. (5) Cod penal.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel corect a menționat că relevante cazului dat sunt explicațiile date în Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015 privind excepția de neconstituționalitate a art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora sunt descrise prin prisma reglementărilor și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care situații pot determina redeschiderea procesului penal, iar în situația dată redeschiderea procesului penal a fost efectuat cu încălcarea prevederilor procesual-penale de către organul de urmărire penală.

Reieșind din cele menționate, instanța de recurs conchide că argumentele recurente privind inaplicabilitatea în speța dată a prevederilor Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, sunt considerate neîntemeiate, din motiv că la baza încetării procesului penal în cauza de învinuire a lui Postovanu D. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, instanțele de judecată au pus încălcările organului de urmărire penală a legislației procesual-penale, și anume a prevederilor art. 22, 287 alin. (4) Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de recurs menționează că organul de urmărire penală prin acțiunile întreprinse pe această cauză penală a încălcat și prevederile art. 4 al Protocolului adițional nr. 7 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, care stipulează că nicio persoană nu poate fi urmărită sau pedepsită penal de jurisdicția aceluiași stat pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă.

Concluzionând asupra punctelor de reper expuse în prezenta decizie la criticile formulate de către recurent, instanța de recurs constată că eroarea de drept invocată în recursul de pe rol nu și-a găsit confirmare. Decizia instanței de apel corespunde tuturor rigorilor prevăzute la art. 414-418 Cod de procedură penală, iar în conținutul acesteia au fost expuse detaliat motivele adoptării soluției pronunțate, astfel încât nu este semnalizat niciun dubiu referitor la temeinicia și legalitatea acesteia, din care motiv recursul declarat de către reprezentantul părții vătămate SRL „Roma”, Ciobanu D. este considerat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În corespundere cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de reprezentantul părții vătămate SRL „Roma”, Ciobanu Daniela, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe *Postovanu Dumitru xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 12 mai 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru